

F. t. l. om frigørelse af visse tilskudsbestemmelser.

bestemmelserne. Udvalget skulle have til opgave at føre kontrol med huslejen og at godkende vilkårene for afhændelse af ejendomme eller andele og at træffe bestemmelse om anvendelse af indvundne midler. Midlerne forudsættes ifølge deklARATIONERNE anvendt til almene boligformål efter udvalgets bestemmelse; uden for København skulle anvendelsen dog godkendes af kommunalbestyrelsen og boligministeriet.

De ikke-stedsevarende deklARATIONER blev som nævnt i henhold til loven begrænset til at løbe i 12 år. Alle sådanne deklARATIONER har derfor nu kunnet aflyses, uden at der af tilskudsmodtagerne kunne forlanges afgivet noget beløb. Ved indenrigsministeriets cirkulære af 7. marts 1935 blev det overladt til kommunerne på statens vegne at kvittere disse deklARATIONER, når tidsfristen var udløbet. I Københavns kommune har der dog på en del ejendomme, til hvis opførelse der kun var ydet nedsatte tilskud — efter kommunens ønske — været tinglæst deklARATIONER af stedsevarende karakter, men disse deklARATIONER, der ikke har kunnet gøres vedvarende med hjemmel i de omhandlede tilskudslove, er senere af det i København nedsatte udvalg vedrørende tilskudsdeklARATIONER anset stridende mod forbudet i § 7 i lov nr. 505 af 28. september 1918 om afløsning af grundbyrder. Udvalget har derfor tilladt afløsning af disse deklARATIONER uden afgivelse af noget beløb.

For så vidt angår de tinglæste kontrolbestemmelser på ejendomme, der er opført af byggeforeninger, har i sin tid indenrigsministeriet og senere boligministeriet fulgt den praksis at tillade bestemmelsernes afløsning og foreningens opløsning eller omdannelse, såfremt kommunalbestyrelsen har erklæret sig indforstået hermed. Tilladelsen er dog i en række tilfælde gjort betinget af, at der til det offentlige indbetales et beløb svarende til forskellen mellem ejendommens nuværende værdi og dens oprindelige anskaffelsessum efter fradrag af tilskud fra det offentlige. Er der af foreningen eller beboerne afholdt udgifter til forbedringer, som har forøget ejendommens værdi, nedsættes det nævnte forskelsbeløb med, hvad der med rimelighed anses medgået til dækning af udgifterne.

Med hensyn til de kontrolbestemmelser, der ved tinglæste deklARATIONER er pålagt de af private opførte ejendomme, har ministeriet ligeledes ved spørgsmålet om afløsning fulgt den praksis at følge kommunernes indstilling. Uden for København har kommunalbestyrelserne normalt anbefalet deklARATIONERNE afløst uden videre, og disse er derfor blevet afløst uden betaling af avance eller tilbagebetaling af de i sin tid ydede tilskud. Enkelte kommuner

har dog forlangt det ydede kommunetilskud tilbagebetalt, og ministeriet har da ligeledes forlangt statstilskuddet tilbagebetalt.

Som følge af den således anlagte praksis er der uden for København ikke blevet nedsat særlige udvalg, som i deklARATIONERNE omhandlet, til administration af kontrolbestemmelserne i disse.

I de kommuner, hvor tilbagebetaling af tilskud er blevet forlangt, er kommunens andel tilbagebetalt til kommunen og statens andel indgået i statskassen.

Den stedfundne udvikling med hensyn til håndhævelse af de omhandlede kontrolbestemmelser må ses på baggrund af prisudviklingen, der har medført, at den forskel i tilskuddet på 5 pct. af anskaffelsessummen, som var afgørende for, om ejendommene blev pålagt tidsbegrænset eller stedsevarende kontrol, ikke længere med rimelighed skønnedes at kunne begrunde en fortsat opretholdelse af de pålagte forpligtelser. Endvidere er kontrolbestemmelser af tilsvarende karakter ikke pålagt private ejendomme, der er opført med offentlig støtte i henhold til den senere boliglovgivning.

Medens kontrolbestemmelserne for ejendomme uden for København således efterhånden i vidt omfang er bortfaldet, har forholdet udviklet sig anderledes i Københavns kommune. I årene indtil 1955 blev der efter indstilling fra Københavns magistrat fulgt den praksis at tillade afløsning af deklARATIONERNE, når der var forløbet 5 år fra betalingen af et beløb svarende til de i sin tid ydede offentlige tilskud, eller — i tilfælde af salg — når der var forløbet 5 år fra betalingen af det beløb, der skulle afgives i henhold til deklARATIONERNE.

Den 26. oktober 1954 blev der i Københavns kommune nedsat det i deklARATIONERNE omhandlede udvalg til administration af kontrolbestemmelserne. Dette udvalg vedrørende tilskudsdeklARATIONER består i henhold til deklARATIONERNE af 4 repræsentanter for Københavns kommune, 2 repræsentanter udpeget efter indstilling af Fællesorganisationen af almenyttige danske boligselskaber og 1 repræsentant for boligministeriet, der er udvalgets formand.

Udvalget ændrede den hidtil fulgte praksis således, at afløsning af deklARATIONERNE ikke fremtidig tillades, og at der ved salg af ejendomme med tilskudsdeklARATIONER forlanges afgivet det ved salget fremkomne overskud. Som afgiftspligtigt overskud betragtes ifølge deklARATIONERNE forskellen mellem salgssummen og det beløb, sælgeren har betalt for ejendommen, for første sælger ejendommens anskaffelsessum med fradrag af de offentlige tilskud. Bevislige udgifter til egentlige forbedringer, hvortil ikke henregnes vedligeholdelse og istandsættelse,